

qd' dicitur **D**e ali' iudiciis subordina' .i. dicitur
con' dicitur **I**ng' us xpi est **D**e pane q' sumus
q'm' dicitur **P**articipatio corporis d'ni est.
q'm' unus panis et un' corpus multi sumus
omnes qui de uno pane & de uno calice partici-
pamus **Q**uod dicitur **S**icut dicitur **P**ane q'
edunt hostias participes s' aliter **Q**uod dicitur
dicitur qd' panis p'volat' s'c' dicitur quid aut qd'
p'lat' s'c' aliquis **Q**uod dicitur **S**icut dicitur
demonis p'volant' **Q**uod dicitur **P**ane quod
vob' facite fieri demonior' **S**icut dicitur **U**bi
dicitur **H**ic dicitur **D**emonior' **S**icut dicitur
testis mensis d'ni participes est **Q**uod dicitur
demonior' **S**icut dicitur **D**emonior' **S**icut dicitur
fationis ille sumus **Q**uod dicitur **S**icut dicitur
omnia dicitur **D**emonior' **S**icut dicitur
sunt **Q**uod dicitur **Q**uod dicitur **S**icut dicitur
Demonior' qd' in vultu d'ni **S**icut dicitur
h'c' vultus d'ni **S**icut dicitur **Q**uod dicitur
team & plenitudo eius **D**emonior' qui vultus
infidelium ad d'ni et vultus d'ni **Q**uod dicitur

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

Xd. 28,

2. DISPUTATIONES
Institutionum Anatomicarum 19. & 20.

De
HUMORIBUS

ET
SPIRITIBVS

Quas
D. O. M. A.
SVB PRÆSIDIO

TOBIÆ KNOBLOCHII,
Marcobrettani Fr., Med. & Phil.D.

*In celeberrima Witebergensium Academia
defendendas suscipiet*

Ioachimus Stotmeister
Magdeburgensis Saxo,

Ad diem 21. Novemb. horis & loco notis.

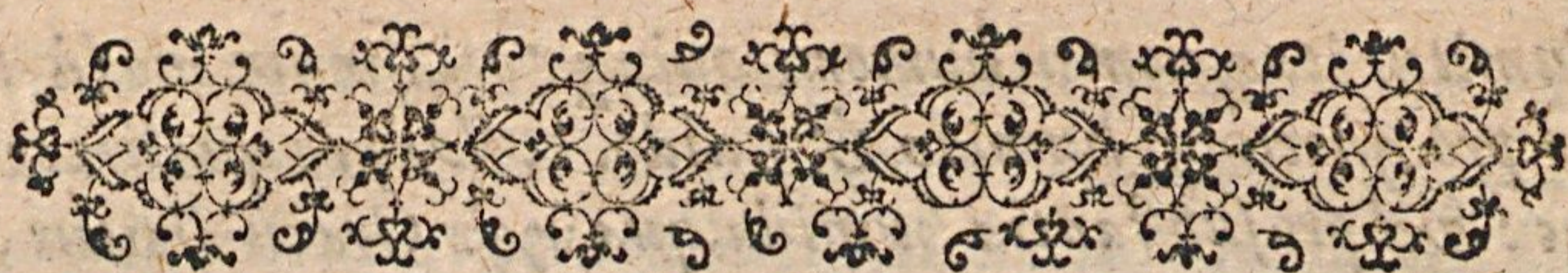
WVITEBERGAE,

Typis Cratonianis per Iohan. Gorman.
Anno c1o 1o CVII.

De Humoribus.

Sub veritatis incudem ἐξερτάσεων nostrarum hucusq; revocata sunt ex sententia Hipp. τὰ ἰσχυρὰ seu continentia nobilissimæ pariter ac præstantissimæ humanæ fabricæ membra: reliquum est, ut continuata serie nunc quoq; ad τὰ ἰσχυρὰ καὶ τὰ ἐνοσπύρτα accessum faciamus.

Hipp. l. 6. Epid. & l. de vet. med. Gal. de trem. rig. & convul. Fernel. pathol. l. 1. c. 3. Laur. oper. anat. c. 2. F. Valleriol. l. 1. locor. c. 12. Laur. c. 10. oper. Anat. Idem in præfat. Varol. l. 4. Anat. c. 2. Scalig. exerc. 02. sect. 5. exerc. 250. & 287. Fr. Vales. l. 2. controu. c. 1. Plater. in Tab. Fernel. l. 2. phys. c. 2.

CAP: I.

Tὰ ἰσχυρὰ vero seu contenta (interprete Gal. c. 9. inter Her. Isag. & Fern. l. 1. path. c. 3.) sunt omnia humida, quæ cum naturam habeant fluentem, & non coherentem, in vasis per tota corpora dispersa feruntur, ac eorum adminiculo sustentantur. Cuiusmodi sunt tum humores tum spiritus.

Avicen. Fen. l. 1. doct. 5. c. 1. Petr. Aponens. diff. 38. Gal. 7. in Arist. l. de hist. anim. Magir. l. 5. phys. c. 7. Platero passim in tab. Hipp. l. de morb. Avic. Fen. l. doct. 4. & 7. c. 1. Hipp. l. de nat. humor. Scal. exerc. 280. sect. 2.

Sed priusquam ad definitionem humorum descendamus evolvenda nobis est ὀμωνομία vocabuli, ambiguitas enim omnis errori affinis est, ut rectissime sensit acutissimus Scal. exerc. 148. sect. 4.

A 2

Sumi-

Sumitur itaq; nomen humoris quinq; potissimum modis 1. latissimè pro quocunq; humido & fluido. 2. Ut pro qualitate qua υγρότης: vel pro substantia humida, qua υγρόν Græcis dicitur, quo etiam nomine humores, in oculis contenti nominantur. 3. Pro primi generis humore, & sæpè quoq; pro Elementari. 4. Pro solo sanguine nutriendo animali apto, exclusa urina, sudore, &c. Deniq; pro humore qui ex alimento in corpore productus, vel extra vasa, vel in iisdem detinetur, sive utilis sit, sive noxius, atq; de hoc in presenti tractatione nobis sermo erit.

Hipp. l. de morb. ad initium & l. de nat. hum. Gal. g. de placit. Hipp. & Plat. Item l. de ordin. & nat. corp. unius cuius. Fern. l. 2. de path. c. 18. Hipp. de morb. l. 4. sect. 5. Anton. Fumæus. l. de vin. temp. & facult. item l. de Rheumat. Gal. Clas. 4. de urina c. 2. 3. & 4. Hipp. l. de humor. Sect. 2. Varol. l. 1. anatom. c. 4. Gal. de urin. c. 1. Magir. l. 5. phys. c. 7. Fern. path. l. 4. c. 16. Fern. l. 2. phys. c. 5. Fr. Valler. l. 1. locor. commun. c. 11. Avicen. Fen. 1. doct. 4. & 5. c. 1. Fern. l. 6. pathol. c. 8.

CAP. II.

In postrema itaq; significatione humorem acceptum definimus: substantiam humidam & fluidam, ex chylo vel in ventriculo, vel in Epate vel in venis genitam cum secundum naturam, & individi conservationem inserviens tum præter naturam, & valetudini, nisi excernatur noxium.

Avic. Fen. 1. doct. 4. & 5. c. 1. Gal. l. d. caus. morb. Hipp. l. de morb. it. l. de hum. Gal. 2. de El. Fer. ph. l. 6. c. 5. Fr. Vales. 6. l. 1. contr. c. 13. Hipp. l. de nat. hum. Fr. Valler. l. 1. loc. com. c. 11. Gal. g. de plac. Hipp. & Plat. item. 2. de Eth. Hipp. l. de morb.

Ut autem propositæ definitionis difficultatem enodemus eius cum partes diligenter ponderanda, tum fundamenta paulò explicatius proponenda sunt. Definitur itaq; humor. 1. Substantia liquida & humor tanquã ex suo genere duplici proprietate limitato ac restricto

stricto ubi controversia, qua Scaligero cum Cardano de hisce duabus proprietatibus intercedit silentio minimè involvenda est, quare Scaligero subscribentes cum eodem concludimus, liquidum & humidum non re nec ratione: Verùm duntaxat usu aliquo modo differre invicem. vid. Scal. exerc. 105. sect. 4. & Anton. Fuman. com. de vin. tēp. & fac. Exprimitur præterea primo hoc definitionis membro forma humorum, quæ est substantia humida & fluida, in quam alimenta actione natura transmutantur, velut habet Avicennæ definitio.

2. Definitur humor ex causis, inter quas primas sibi vindicat materia humorum proxima, quæ est Chylus, qui est succus candidus & ptisanæ cremori non absimilis, elaboratus videlicet in ventriculo, magna vi eiusdem caloris ex alimento assumpto, cui etiã non immeritò acceptum referunt Medici 4. principalium humorum similitudinem & dissimilitudinem etiã si secus senserint Gal. 3. de fac. nat. & Avic. cent. 1. pri. canon. velut hoc apertissimis rationibus evicit Fern.

3. Subijciuntur tria distincta subiecta, ratione triplicis concoctionis, cuius beneficio generantur & elaborantur humores, quos animalium sanguine præditorum elementa esse statuit Gal. 2. de elem. Ventriculus itaq; est subiectum primæ concoctionis. E par. 2. vena in singulis membris 3. quibus v. humores in qualibet concoctione perficiantur, suo dicemus loco. Modum generationis humorum quoque attinet sequentia eum demonstrant. Nam postquam alimenta in ventriculum demissa sunt, & ibidem facta commixtione & concoctione chyli nomen meruerunt, emittuntur, & venarum Mesaraicarum ope in jecur traducuntur, ex quibus postea succus fit, quem chymum appellant, quinoniam unius vel simplicis, sed 4. humorum qui tum ratione substantiæ, tum qualitate naturam primorum elementorum quodammodo sequuntur.

4. Denique in eadem quoque definitione fit mentio duplicis finis, tam humorum ῥεοσιμων ἢ ἑὶ ἴσῃ αὐτῶν. Nam cum alimentaria humores suas proprias sedes habeant propter pituitam & sua propria temperamenta, quibus pollent una cum dotibus, & peculiari usu obtineant. Excrementum v. suas respiraciones per singulas partes corporis à natura attributas possideant

sanitatem a optimum corporis statum tuentur, quam primum autem eorundem unus aut plures obstaculum aliquod patiuntur, continuo corrumpuntur & corpus molestissimis & gravissimis morbis afficiunt, sicut ea de re plura in specie dicturi sumus, ubi ad cuius quo humoris explicationem accessum fecerimus.

C A P. I I I.

EXpedita humorum definitione, ex altera parte continuo sese nobis offert eorundem distributio, quâ eos in duas classes distribuimus, ita quidem, ut una harum humores secundum naturam, altera humores præter naturam contineat, ac sub se complectatur.

Hipp. de nat. hum. Gal. 3. de plac. Hipp. & Plat. Fr. Valleri-
ola l. 1. loc. comm. c. 10. Fernell. l. 1. path. c. 1. Vall. l. 1. cont. c. 13.

Humores secundum naturam, qui ob id naturales etiam appellantur, sunt in animali, quod secundum naturam se habet: subdividuntur autem in τὸ φυσικὸν καὶ τὸ παθολογικόν, seu quod idem est, in alimentarios & excrementitios.

Fern. l. 4. phys. 3. Hipp. in l. de morb. Gal. l. 2. de elem.

C A P. I V.

De Alimentarijs.

Alimentarij dicuntur, qui corpus nutriunt vel primario, ut sanguis, phlegma, bilis flava & atra, unde etiam primarij nuncupantur; vel secundario unde & secundarij dicti sunt, de quibus infra.

Hipp. de natura human. Gal. 2. de elem. & l. de caus. morb.
Hipp. l. de genit. Laur. quæst. Fern. l. 6. c. 4. phys.

Primarios ac quasi principes respectu reliquorum quatuor hos nuncupat tota schola Medicorum humores, eo quod sint tanquam
quatuor

quatuor elementa, quæ vitam & sanitatem omnibus animanti-
bus conferant, quæcunq; sanguine prædita sunt, Gal. 2. de elem. &
licet invicem calore, crassitie, frigiditate, colore multum differant,
uni tamen masse insunt, & ex chylo tandem etiam generantur, ut
probat, Gal. com. 1. ad l. de nat. human. Sicut idem Gal. l. 2. de fa-
cultat nat. & 4. de usu part. eorundem in nobis generationem
exemplo demonstrat. Præterea certis quoq; temporum & anno-
rum intervallis augentur & minuuntur, ut hinc nemini dubium
esse possit, quin cum re ipsa consentiat illud Hipp. ex humoribus
omnibus natum esse hominem ac nutriri, quid, quod ab his valeat,
consistat, ac egrotet homo. Hipp. l. de nat. human.

Sanguis est humor calidus, temperatus, rubicundus, in venis
mesaraicis preparatus, & in epate ex partibus chyli temperatori-
bus conferens.

Aristoteles 3. de hist. animal. c. 19. Fern. l. 1. pathol. c. 14.

Sanguis bifariam usurpatur. Primò pro omnibus quatuor
humoribus in venis commixtis. Deinde pro puro sanguine sejun-
cto ab omnibus alijs humoribus, in qua significatione sanguis hic
acceptus definitur, ex qualitatibus forma, materia, subjecto & mo-
do generationis: usus eius est nutrire. Dotes eius sunt efficere hi-
lares, evocare, venustos ac floridos.

Pituita est humor frigidus, humidus, albus & insipidus, ex
frigidiore chyli portione in Epate genitus, ut interdum coctione
perfectiore in sanguinem vertatur, artusq; humectet, Grecis Φλέγ-
μα dicitur à contrario sensu, quasi minimèustum.

Fern. phyl. l. 6. c. 6 Hipp. de morb. l. 4. lect. 5. Laur. Quæst.
11. oper. anat. Avicen fen. 1. doct. 5. c. 1.

Vocatur etiam pituita ab alijs, vicarius humor, fertur enim si-
mul cum sanguine, eò quod naturâ destituatur proprio receptaculo,
quo veluti reliqui expurgetur. Abundat autem hyeme, & etate
ad senectutem vergente, illos in quibus copiosior est, reddit tardos,
stupidos & somnolentos. Arist. 30. sect. prob. 1. prob.

Flava-

Flavabilis $\chi\omicron\lambda\eta$ dicta Græcis, est humor calidus & siccus ex igneis chyli partibus genitus, substantiæ tenuioris & spumantis, coloris flavo saporis suppallidi seu amari, adjuvans sua tenuitate penetrationem sanguinis per angustas venulas.

1. Etsi autem palam est flavam bilem alimentariam à calidiorum causarum vehementiori occuratione in bilem excrementitiam & amaram, ceterosq; humores nutritioni destinatos persistente similium causarum impetu in affinem sibi & finitimū humorem converti. Toto cælo tamen alimentarij humores, qui in venis cum sanguine vehuntur, ab illis quos in suis concepticulis puros esse intelligentia sensuq; comprehenditur distant.

2. Ut enim minutissima portio fellis ingenti copia lactis investa eidem amarum saporem inducit, ita etiam sanguis amara bile perfusus, eiusdem sapore totus inficeretur.

3. Præterea si excrementitia bilis cum sanguine veheretur eadem totum corpus, ut in ictero fieri solet defædaret. Tale quippiam cum non eveniat in benè habentibus non est opinio isthæc dudum explosa revocanda.

Ab humore hoc purgatur sanguis, propterea natura eidem propriam sedem attribuit Vesicam nimirum fellis, quæ epati subest, & bilē per convenientem meatum ad se trahit. Gignitur in his potissimum quorum temperamentum respectu epatis, adeoq; totius corporis siccus & calidus est: abundat verò hæc bilis æstivo præsertim tempore, & juvenilibus annis competit, gracile corpus, & amplas venas ac arterias efficit, ubi dominatur, animosq; iracundos & agiles reddit.

Atra bilis seu Melancholia, est humor frigidus & siccus, substantiæ crassioris & quasi fæculentæ, coloris subnigricantis, saporis acerbi & acidi, ex terrestribus & crudis chyli partibus progenita.

Gal. l. de nat. facult. Hipp. l. de genit. Fernel. l. 6. phys. c. 9. Laur. c. 18. q. 36. item. cap. 22. oper. anat. Scal. exerc. 281.

Atra

Atra bilis humorum omnium est pessima, quia gignitur ex ignobilissima chyli portione. Officium eius est alimentum suppeditare crassioribus ac terreis partibus, fluidam sanguinis tenuitatem adstringere, & ventriculi actiones acerbitate sua firmare Gal. l. 5. de usu part. c. 4. abundit hic humor aut tumore, & aetate declinante, Efficit denique illos, in quibus copiosior est macilentos, constantes, tristes & ingeniosos: hinc Aristot. Omnes ingeniosos melancholicos fuisse concludit l. 1. probl. sect. 30.

Hisce humoribus praemissis in ordine succedunt secundarij, qui ulteriore ac perfectiore concoctione exprimis in singulis partibus producuntur, quorum numero 4. sunt. Laur. qu. 4. oper. anat. Avicen. Fen. 1. cap. de humor. Gal. 7. m. 6. Fr. Valles. l. 1. controu. c. 22.

- 1. Est αἰώριον & in exilibus arterijs venisque continetur.*
- 2. Est Ros, qui nondum quidem agglutinatur & adhærescit, sed roris vice in partis substantiam diffunditur.*
- 3. Vocatur Gluten & est ceu proximum partis alimentum illi jam agglutinatur.*
- 4. Cambium vulgò dicitur (ab antiquo Cambire quod immutare significat) & est humor in partis substantiam mutatus. Fern. l. 4. phys. c. 5.*

C A P. V.

De Excrementitijs.

*Hucusque expositi sunt humores ῥέσιμοι: supersunt δὲ ἄωρα-
λοι seu excrementitijs, qui sic dicuntur, quod à sanguinis massa segregantur, cum inepti sint ad alendum corpus Fern. l. 6. phys. c. 9. & 3. Gal. l. med. & l. 1. aphor. com. 21.*

Distinguuntur autem in utiles, inutiles. Utiles sunt flava bilis, quarum illa intestinis communicata pituitosorum excrementorum

B

rum

torum excretionem adjuvat: hac vero ex splene in ventriculum effusa actiones eius firmiores reddit. Parem quoque utilitatem præstant reliqui humores, in suo tantum genere, ut sunt serum, saliva oris, lac, semen &c. Inutiles tandem humores illi dicuntur, quos natura eicit & expellit, ut è pulmonibus sputum, ex ore, naribus, oculis & auribus, mucum, pituitam, lacrymas & ceramina, per intestina, vesicam, & poros cutis excrementa alvi, lotium, sudores &c. Hipp. l. 4. de morb.

CAP. VI.

De Humoribus præter Naturam.

Explicatius hæcenus ea à nobis enucleata sunt, quæ ad naturam & affectiones naturalium humorum rectius venandas & investigandas per quam accommodata videbantur: reliquum itaque est, ut pari quoque diligentia humores illos, quos πᾶσι τῶν φύσιν vocant, perlustremus, qui vel redundant quantitate: vel alterati qualitate, vel denique propriam amittentes substantiam præter suam naturam corpus molestiam afficiunt, & cause morborum fiunt. Hipp. l. de humor. Gal. 8. de Plac. Hipp. & Plat. Fernel. l. 7. Pathol. c. 1. Hipp. l. de vet. med. Fr. Valle. l. 4. c. 3.

Humores præter naturam sunt illi ipsi quos supra naturales diximus, sed illic cum quadam symmetria & æquata proportione considerabantur: Hic vero quatenus corrupti sunt explicantur, quorum corruptio fit vel in propria substantia, sine alterius mixtione, vel cum alterius commixtione. Sic sanguis priori modo corruptus vel est adustus, vel crassior vel tenuior: posteriori verò modo vitiosus existit. Eadem ratione pituita corrupta ex mucoso humore vitrea, ob languefactum calorem, Acida: ob adustam putredinem, salsa nominatur. Præterea quoque quatuor distincta species flavæ bilis à naturali statu deficientis recensentur. 1 Vitellina dicitur. 2.

Porra-

Porracea. 3. Æruginosa. 4. Glasstea. Tandem atra bilis species corrupta occurrunt. 1. Fit ex putrescente naturali melancholia, aut ex calore nimio adusto 2. Glasstea dicitur, & est velut succensa. 3. Illa est quæ ex falso phlegmate provenit, cui addi potest melancholia, quam vulgò asininam vocant.

Disputatio 19. Cap. I.
DE SPIRITIBUS.

DE Spiritibus, quos Hippocrates ἐνοπιῶντα vocat deinceps ut agamus instituta nostra Ἀγορεύεις ordo & methodus nos admonent. Definimus autem Spiritum (posthabita nominis in sua significata distinctione) secundum acceptionem doctrinæ de spiritibus hisce elementaribus maximè convenientem & accommodatam, substantiam tenuissimam & levissimam ex subtiliore sanguinis, aut seminis portione à natura genitam, ut facultatum animalium sit vehiculum. Avicen. l. 1. de vir. cord. c. 2. Alex. Aphr. in probl. Gal. 5. de simp. fac. c. 9. & 1. Aphor. com. 15. Arist. 2. de gen. anim. c. 3. Fran. Valleriol. l. 1. c. 16. locor. com. Hipp. l. de art. & autor. l. de stat. Fer. 4. l. phys. c. 2..

Est vero spiritus duplex unus insitus sive fixus, alter influens: ille ex semine parentum ortus singulis membris à conformatione inhaeret, & est vinculum quoddam facultatum animæ cum corpore, hinc τὸ ἐνὸν & Græcis dicitur, hoc est, complantatus vel congenitus: Hic verò ex puriore sanguinis particula viscerum principalium virtute generatur.

Gal. in introd. seu medic. Fer. l. 4. phys. c. 7. & l. 7. c. 10. Magir. l. 4. phys. g. Laur. c. 15. Hipp. de nat. puer. sect. 3. Scal. exerc. 280. sect. 2. Valles. l. 2. contro. cap. 9. & c. 17.

Influens spiritus triplex est, naturalis, vitalis, & animalis. Laur. quæst. 37. Fer. l. 4. phys. c. 7.

1. Quia tot etiam sunt animæ facultates, naturalis, vitalis & animalis.

B 2

2. Quia

2. Quia tria in corpore principalia dantur membra, Epate, cor, cerebrum.

3. Totidem quoque sunt vasorum genera, vena, arteria, nervi. Mag. l. 5. phys. c. 3.

Naturalis Spiritus (quem plurimi ex numero reliquorum eliminant) est halitus tenuis, ex puriore magisque aerea alimenti portione in Epate procreatus, qui postea per venas una cum sanguine in universum corpus distribuitur, ad naturalis actiones obsequandas.

Gal. l. 2. de plac. Hipp. & Plat. item. l. 5. Aphor. com. 53. l. 12. m. c. 5. Fern. c. 7. l. 4. phys.

Vitalis spiritus est halitus tenuissimus, ex spiritu naturali sanguineoque attenuato, ad sinistram cordis sinum evedto insita cordi proprietate genitus, & ductu arteriarum, per totum corpus diffusus.

Constant. Varol. l. 1. Anat. c. 3. Gal. l. 2. de plac. Hipp. & Plat. l. 7. Aphor. com. 8. Fern. c. 9. l. 4. phys. Fr. Valler. c. 16. l. 1.

Hunc spiritum specie, & natura non differre à vitali contendunt nonnulli, non verò contrariam opinionem amplectentes, diversam esse utriusque spiritus formam & speciem asserimus, ducti his potissimum rationibus. 1. Quia diversa reperiuntur corpora. 2. Quia sunt diversae facultates. 3. Quia est diversus generationis modus. Sed plura de his & alijs in medium proferendi commodior fortassis nobis occasio sese offert in ipso disputationis conflictu.

Spiritus animalis est halitus purissimus, ex vitali spiritu ad cerebrum subvedto, ab innata illius virtute, productus, perque nervos omnibus, corporis partibus communicatus. De his suo loco plura.

Gal. l. de util. respir. l. 7. de plac. Hipp. & Plat. item l. 6. de usu part. c. 17. & l. 9. de usu part. c. 4. item l. 1. de diff. respir. l. 3. de decret. Hipp. & Plat. ad fin. & l. de puls. usu. item. l. de caus. respir. l. de sympt. caus. c. 2.

QUÆSTI.

QUÆSTIONES.

1. An sanguis sit compositus ex quatuor humoribus?

Aff. Quia in quatuor, non tres (ut Turiscanus vult) secta vena secernitur.

2. An pituita in tantum assari possit, ut Melancholici humores, quarta species inde oriatur. *R. Minimè, ratio, quia extrema invicem mutari nequeunt, sine medio: color pituitæ albus & melancholiæ ater sunt extrema. E. in se invicem mutari non possunt.*

3. An bilis eò nigrior, quo calidior? *Gal. ait, quo nigrior & crassior eò etiam calidior, & quò tenuior & albior minus calida, & ratio quidem non refragatur: Nam cum finis ustionis in bile sit atra & bilis flavæ species omnes, media sint ad eum finem, sequitur ante atra generationem bilem albescere non posse, sicut nec cineres ante carbones fieri, item calor à calore induitur varius, juxta varietatem passivam qualitatum actu vincendum, non vi, alias omnis bilis calefscens alberet, omnis enim bilis virtute sicca est, sicut actu bilis porracea humida est. E. agente calore nigrescat quid, quod experimento constat, si ad ignem apponatur porracea, indies reddi nigriorem. E. etiam intra corpus.*

4. Cur melancholici humoris agens à Galeno asseritur calor immodicus, non frigus? *R. quia sicuti destillati liquores, ubi insolantur, plus facis acervant, ita quoque calor non frigus, pro ratione alimenti, talem humorem producit. vid Gal. lib. art. med.*

cap. 30.

Laus D E O.

B 3

AD

Ad

Dn.

RESPONDENTEM

Amicum meum τριφίλων,

Alt a licet Virtus tua sit, tamen altior usq;
Carpit, doctrinâ concomitante, gradus.
Hinc bellum genio dignum tibi queris, amice,
Signifero ductus non sine demerito;
Res bona. Segnis agon nunquam mihi crede, tri-
umfat:

Nec bellum celebres reddit in erme Viros.
Pugna: Sed cautè, constanter, fortiter, auso
Gloria pro meritis digna brabaja feret.

Georgius Thylæus Magd.

FINIS.

THE ANIMALIA IN GERMANIA
BY
J. G. W. WILHELM
M.D.C.C.C.LXXV
NICOLAUS GREGORIUS
L. G. W. WILHELM
L. G. W. WILHELM
L. G. W. WILHELM

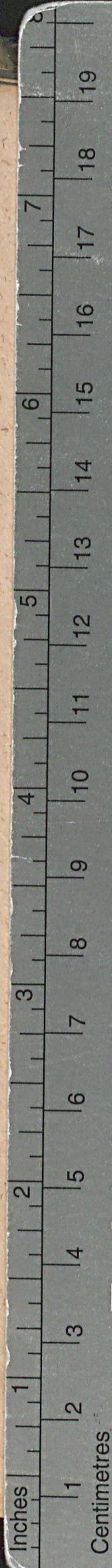

Farbkarte #13

B.I.G.

ATIONES
 atomicarum 19. & 20.
 De
RIBUS
 ET
 ITIBVS
Quas
 M. A.
 RÆSIDIO
NOBLOCH II,
 r., Med. & Phil.D.
bergensium Academiæ
ndas suscipiet
Stotmeister
 gensis Saxo,
mb. horis & loco notis.
 ):(
 BERG AE,
 per Iohan. Gorman.
 17 CVII.

Vertical text on the right edge of the page, possibly a library or collection identifier.